

Saa vel vedkommende Provst som Biskoppen over Ribe Stift har anbefalet Andragendet, og da den ansøgte Hovedstandsættelse af Kirken efter det af den kongelige Bygningsinspektør udtalte maa anses for paatrængende nødvendig, idet blandt andet Pudsen paa Skibets og Korets Indersider mod Syd og paa de tilstødende Halvdele af Skibets Øst- og Vestgavle og af Korets Østside er ødelagt af Fugt, grønbroget og skjoldet, ligesom det blanke udfugede Murværk forneden paa de nævnte Partier er fuldstændig grønt og muggent af Fugt, og Pudsen paa Taarnforstuens Sydvest- og Østvæg ligeledes er ødelagt, maa man anse det for paa krævet, at der paa Forslaget til Tillægsbevillingsloven for indeværende Finansaar til Kirkens Istandsættelse bevilges et Tilskud som ansøgt i Lighed med, hvad der i flere lignende Tilfælde er bevilget ved den første Hovedreparation efter vedkommende Kirkes Opførelse.

I Henhold til det foranførte skal man derfor, idet Andragendet tilligemed Bygningsinspektørens Erklæring vedlægges, anmode det ærede Udvalg om til 2den Behandling i Folketinget af Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret 1914—15 at ville fremsætte følgende Ændringsforslag som stillet af dette Ministerium:

Til § 18. A. Til II. B. Kirker og Kirkers Drift. Til 1. Nyt Bogstav.
Til en Hovedstandsættelse af Herborg Kirke. . . . . 1 600 Kr.

S. KEISER-NIELSEN.

H. F. Ølgaard,
Fm.

Til Folketingets Finansudvalg.

Forslaget tiltrædes.

142) *Samme Konto. Nyt Bogstav.* Skrivelse fra Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet:

Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet. København, den 11. Marts 1915.

Efter at personel Kapellan for Raarup Menighed Andersen under 19. Marts 1913 var blevet befordret til andet Embede, modtog Ministeriet fra Biskoppen over Aarhus Stift et af Sognepræsten og Pastoratets Menighedsraad anbefalet Andragende om, at Embedet som Kaldskapellan for Raarup Menighed, hvilket Embede i Henhold til kongelig Resolution af 9. Maj 1887 havde henstaaet ubesat fra nævnte Tidspunkt, nu atter maatte blive besat, idet det særlig efter Opførelsen af Kleis Kirke var ønskeligt at skaffe Menigheden en bedre kirkelig Betjening, og der skønnedes at være tilstrækkelige Midler til Stede til Lønning af en Kaldskapellan.

Da der ingen Kapellanbolig fandtes i Sognet, tillagdes der Embedet en Boliggodtgørelse paa 300 Kr., hvorhos Embedet opsloges med Forpligtelse for Kapellanen til at tage Bolig i Kleis Kirkedistrikt, idet Ministeriet herved henholdt sig til en Erklæring fra Sognepræsten og Menighedsraadet, hvorefter der straks vilde kunne anvises Kapellanen en passende Bolig.

Efter at imidlertid forhenværende Sognepræst for Thise Menighed Haugaard under 29. Januar f. A. var blevet kaldet til Embedet, viste det sig umuligt at skaffe Kaldskapellanen en passende Bolig i Kleis Kirkedistrikt, idet den Bolig, som var tænkt anvendt til dette Brug, ved nærmere Undersøgelse viste sig, skønt kun faa Aar gammel, at være af en saa simpel Beskaffenhed, at den kun kunde afgive en højst utilfredsstillende Bolig for Kapellanen.

Ministeriet modtog derefter et Andragende fra Menighedsraadet om, at der af det offentlige maatte blive tilvejebragt en Embedsbolig for Kapellanen, hvilket Andragende man maatte afslaa, da Embedets Midler ikke tillader yderligere Tilskud hertil end den i Henhold til kongelig Anordning af 13. Juni 1913 § 11 fastsatte Boliggodtgørelse paa 300 Kr. aarlig.